نقش اسپانسرها در درآمدهای راجر فدرر

اسطوره تنیس یا ماشین پولسازی

گزارش

کریستیانو رونالدو، لبرون جیمز و تایگر وودز را فراموش کنید؛ آن ستاره ورزشی که بیشترین درآمد را از طریق تبلیغات به دست می‌آورد، کسی نیست جز راجر فدرر. اسطوره سوییسی تنیس به خاطر ۱۳ قرارداد فوق العاده تجاری از سوی مجله فوربز به عنوان پردرآمدترین ورزشکار سال ۲۰۲۰ معرفی شده است. برنده هشت عنوان قهرمانی ویمبلدون و دارنده رکوردهای متعدد در تنیس، ۵ میلیون پوند از طریق تنیس به دست آورده و ۸۱ میلیون پوند از تبلیغات و درآمدهای ناشی از حق تصویر. سال گذشته فدرر ۳۸ ساله یک قرارداد فوق العاده با شرکت ژاپنی یونیکلو منعقد کرد که گفته می‌شود ارزشی معادل ۲۲۰ میلیون پوند در طول ۱۰ سال دارد.

«استاد» همچنین اسپانسرهایی مانند رولکس و کردیت سوییس دارد. دیوید کارتر کارشناس تجارت ورزشی می‌گوید: «برند او منحصر به فرد است و برای همین کسانی که موفق می‌شوند با او همکاری کنند، به این کارشان افتخار می‌کنند.»

به این می‌پردازیم که چطور راجر فدرر از یک ستاره تنیس به ماشین پولسازی تبدیل شد؟

نایکی

جالب است بدانید فدرر نخستین قراردادش با نایکی را در سال ۱۹۹۶ بسته اما در اسفند دو سال قبل قرارداد ۱۰ ساله‌اش با غول پوشاک به پایان رسید و او ترجیح داد بعد از بیست و دو سال پوشیدن لباس های این کمپانی قراردادش را تمدید نکند. بر اساس این قرارداد او سالانه ۷/۵ میلیون پوند از این شرکت دریافت می‌کرد و گفته می‌شود او در طول این سال ها از بابت تبلیغات برای نایکی ۱۲۰ میلیون پوند از این کمپانی گرفته بود به هر حال او تغییر عقیده داد و این تغییر به سوی اتفاقات بهتر بود.

یونیکلو

فدرر در یک اقدام جسورانه و هوشمندانه دست به تغییر زد و به سراغ غول ژاپنی رفت تا برای همکاری مذاکره کند. البته آنها هم مایل بودند و به سرعت مقدمات یک قرارداد ۱۰ ساله به ارزش ۲۲۰ میلیون پوند فراهم شد. نه تنها آنها لباس های ورزشی او را تهیه می‌کنند بلکه او هم در خط تولید و طراحی آینده این برند دستی خواهد داشت. فدرر سال گذشته در یک کنفرانس خبری با اشاره به اینکه پیشنهاد کمپانی ژاپنی آنقدر خوب بوده که نمی‌توانسته رد کند، درباره قراردادش با یونیکلو گفت: «همه می‌دانستیم که در پایان دوران حرفه‌ای خودم هستم نه در آغاز آن. من یک روز از تنیس بازنشسته می‌شوم اما از زندگی نه. زندگی ادامه خواهد داشت و یونیکلو و آقای (تاداشی) یانای (تاجر میلیاردر ژاپنی و مالک چندین کمپانی از جمله یونیکلو) به من باور عجیبی داشت و اینکه برای برندشان اهمیت زیادی دارم هرچند روزهای بازی‌ام رو به پایان است.»

رولکس

اگر شما کسی را پیدا کردید که در زمین ورزش اعتماد به نفس می‌پراکند، زمینه فعالیت فوق العاده‌ای برای یک غول ساعت به وجود آید و احتمالاً اگر سوییسی باشد که چه بهتر. فدرر یکی از بزرگترین سفیران رولکس است و هر بار که او یک جام قهرمانی را در هوا بلند می‌کند یکی از ساعت های این کمپانی را به دستان او می‌بینید. فدرر مرتب به دفتر رولکس در ژنو می‌رود تا عکس های متعدد از او گرفته شود و می‌توان گفت چهره درخشان این برند به حساب می‌آید. رابطه آنها با هم بیش از یک دهه قبل شروع شد و تنها یک ساعت است که با نام این ستاره خوش تیپ ورزش عجین شده است. بعد از آنکه در سال ۲۰۰۹ در پی قهرمانی در ویمبلدون ساعت «اویستر پرپچوال دیتجاست ۲» را به دست کرد، این ساعت در سراسر جهان به شدت مورد توجه قرار گرفت. گفته می‌شود فدرر سالانه ۵ میلیون پوند از رولکس می‌گیرد.

مرسدس بنز

غول آلمانی اتومبیل و فدرر نخستین بار در سال ۲۰۰۸ همکاری را شروع کردند و دو سال قبل بعد از آنکه فدرر در اوپن استرالیا به عنوان قهرمانی رسید، قراردادشان را تمدید کردند. قرارداد جدید او سالانه ۴ میلیون پوند است اما مدت آن فاش نشده است.

فدرر و مرسدس بنز در ابتدای همکاری شان بازار چین را هدف گرفته بودند. کمپانی آلمانی بعد از آنکه موفقیت فدرر در جذب درآمد برای سایر برندها را مشاهده کرد او را در سال ۲۰۱۱ به عنوان سفیر جهانی برگزید و از آن موقع، فدرر به این همکاری ادامه می‌دهد. بر اساس قراردادش، هر شش ماه یک بار می‌تواند یک اتومبیل آخرین مدل از این کمپانی دریافت کند.

کردیت سوییس

کمپانی سرمایه‌گذاری و بانکداری در سال ۲۰۰۹ قراردادی ۱۰ ساله با فدرر بست. آن موقع از انتشار مبلغی که به فدرر می‌دهند، خودداری کردند اما گزارش شد سالانه یک و نیم میلیون پوند به او پرداخت می‌کنند. این بانک همچنین اعلام کرده سالانه مبلغی به بنیاد خیریه راجر فدرر اختصاص می‌دهد که توسط اسطوره سوییسی برای کمک به کودکان کم برخوردار در آفریقا تأسیس شده است و تا به حال به یک میلیون کودک با احداث مدرسه و کمک به آموزش شان خدمات داده است.

ژیلت

«بهترین چیزی که یک مرد می‌تواند داشته باشد» این شعار آنها است و البته بهترین ستاره ورزشی که ژیلت می‌توانست در سال ۲۰۰۷ به آن برسد، فدرر بود. این دو در سال ۲۰۱۵ به همکاری با یکدیگر پایان دادند اما قبل از آن فدرر بارها در تبلیغات متنوع و متعدد از محصولات آنها برای تراشیدن صورتش استفاده کرد. مبلغ پرداختی آنها هم فاش نشد اما احتمالاً همان مبلغ همیشگی و معمولی اش معادل یک و نیم میلیون پوند در سال بوده باشد.

باریلا

ما فقط می‌توانیم فرض کنیم که راجر عاشق غذای ایتالیایی است. وقتی پرفروش‌ترین پاستای جهان که سالانه بیش از سه میلیارد پوند فروش دارد، در خانه‌تان را بزنند باید احمق باشید که جواب رد بدهید. با توجه به اینکه گروه باریلا به فدرر چیزی در حدود ۳۵ میلیون پوند پیشنهاد کرده است، فدرر نمی‌تواند درباره‌شان تبلیغ نکند. فدرر در یک نشست خبری گفت: «پاستا و سس های باریلا انرژی لازم برای من در زمین تنیس را فراهم می‌کند و با آن به همراه خانواده‌ام از زندگی لذت می‌برم. پاستا سال ها است که بخشی از رژیم غذایی روزانه من شده و این همکاری طبیعی است.»

بهترین ها

این همه‌اش نیست. در حالی که برندهای بزرگ برای تکه‌های بزرگ فدرر رقابت دارند، خیلی های دیگر هستند که به یک تکه کوچک از او قناعت می‌کنند. شکلات لیندت از سال ۲۰۰۹ اسپانسر فدرر بوده چون ارزش‌های آنها یعنی سوییسی بودن، پیشتازی و کیفیت را دارد. تازه قراردادشان را تمدید کرده‌اند که گفته می‌شود بعد از بازنشستگی او ۱۵ میلیون پوند برایش خواهد داشت. ویلسون همیشه راکت های او را فراهم کرده و سالانه دو میلیون پوند به او می‌دهد. کمپانی جت خصوصی «نت جتز» نه تنها او را هر جایی بخواهد برود، می‌برد بلکه سالانه مبلغی که فاش نشده به او می‌پردازد. سانرایز، اپراتور خصوصی ارتباطات از راه دور سوییسی در سال ۲۰۱۴ او را سفیر خود کرد. کمپانی آلمانی ساخت چمدان، ریموا و قراردادی دو ساله با او بسته تا برایشان تبلیغ کند. شاید در سفرهای دور دنیا، خودش مجبور نشود چمدانش را جمع کند.

منبع: سان

موزه شدن خانه سال‌های نوجوانی مارادونا

قدر ستاره‌ها را بدان

خبر

حفظ آثار بازیکنان بزرگ فوتبال و توجه به جنبه فرهنگی آن اهمیت زیادی دارد بخصوص اگر پای خدای فوتبال در میان باشد. همین جا دیگو مارادونای نوجوان جرأت رویاپردازی‌های بزرگ را به خودش داد. قبل از اینکه فوق ستاره جهانی شود، در جام جهانی ۱۹۸۶ مکزیک برای تیم کشورش بدرخشد و آرژانتین را به قهرمانی برساند و دو بار با ناپولی سری A را فتح کند، «ال دیگو» در یک خانه دوطبقه در بوینوس آیرس زندگی می‌کرد. این خانه را به عنوان بخشی از مذاکرات برای اولین قراردادش در سال ۱۹۷۸ به او و خانواده‌اش داده بودند در حالی که آن موقع خبری درباره این قرارداد منتشر نشده بود. حالا این خانه به موزه تبدیل شده و هواداران شماره ۱۰ افسانه‌ای می‌توانند به خدای سابق فوتبال ادای احترام کنند. در سال ۲۰۱۶ به همت آلبرتو پرس، مربی سابق آرجنتینوس جونیورز که اشیای باارزش مربوط به مارادونا را جمع آوری می‌کند، این موزه با عنوان «معبد ستاره مکزیک ۸۶» افتتاح شد. پرس این خانه را در سال ۲۰۰۸ به قیمت ۸۲ هزار پوند از یک زن که از سال ۱۹۸۱ در آن زندگی کرده بود، خرید؛ مارادونا آن سال به بوکاجونیورز رفت. پرس به آسوشیتدپرس گفت: «این شاید رومانتیک‌ترین بخش زندگی او بود، بهترینش. ما دیگو را در آرجنتینوس جونیورز پرورش دادیم. نمی‌توانیم فراموش کنیم که او برای باشگاه و همسایه‌ها چه معنایی داشت. در سطح جهانی، ما را به خاطر او می‌شناختند.» برای حفظ اصالت، پرس با دقت بسیار خانه قدیمی مارادونا را با همان مبلمان و اثاثیه بازسازی کرده از جمله گرامافونی که مارادونا در اتاقش به آن گوش می‌داده و پیانویی که دوست داشته بنوازد. این خانه کوچک به راحتی قابل شناسایی است به خاطر نقاشی هنرمند خیابانی، ال ماریان و پلاکی که مشخص کننده صاحب سابق آن است.

رویاهای یک ستاره

مارادونا در یک خانواده کارگری در حومه پایتخت، ویا فیوریتو به دنیا آمد اما به محض آنکه استعدادهای فوتبالی‌اش بروز کرد خانواده او به سطح متوسط رسیدند. اتاق خواب کوچک مارادونا در طبقه بالا بوده که یک تخت چوبی برای استراحتش وجود دارد. رویش یک لحاف آبی است و کنارش یک میز با یک چراغ مطالعه. شاید روی همین تخت مارادونا به سقف چشم می‌دوخته و در سرش رویاهای بزرگ می‌پرورانده. پرس می‌گوید: «دیگو اینجا می‌خوابیده و دستشویی بیرون بوده. در زمستان خیلی سرد بوده. دیگو همیشه دوست داشته در کنار خانواده‌اش باشد.»

در این موزه عکس های دیده نشده‌ای از مارادونا وجود دارد از جمله عکس نخستین قراردادش با جونیورز و همچنین سند مالکیت این خانه به نام پدرش، دن دیگو. عکسی که بیشتر به چشم می‌آید، لبخند جادوگر است در حالی که روی پله های مقابل خانه نشسته.

در جست‌وجوی عدالت برای جورج فلوید

وستون مک کنی و کیلیان امباپه حمایت خود را از اعتراضات سراسری آمریکا علیه مرگ یک سیاهپوست به دست پلیس اعلام کردند. مرگ جورج فلوید که بیش از هشت دقیقه گردنش زیر زانوی افسر پلیس آمریکا بود، باعث شکل‌گیری اعتراضات عمومی علیه نژادپرستی در حداقل ۳۰ شهر آمریکا شده. در جریان باخت این هفته شالکه مقابل وردربرمن، وستون مک کنی هافبک این تیم یک بازوبند به دست کرده بود که رویش نوشته بود: «عدالت برای جورج». اعتراضات در شهر زادگاه مک کنی، دالاس تگزاس، جمعه شب به خشونت کشیده شد و معترضان شیشه‌ها را شکستند و بعضی مغازه‌ها را غارت کردند. مک کنی که ۱۹ بازی برای تیم ملی آمریکا انجام داده، با آنکه نتوانست در زمین مانع از باخت خانگی یک بر صفر تیمش شود اما بعد از بازی در توییتر به توضیح در مورد اقداماتش پرداخت. شالکه در هفت بازی آخرش شش بار باخته و ۱۱ مسابقه است که طعم پیروزی را نچشیده. شالکه که شروع خوبی در این فصل بوندس لیگا داشت حالا با باخت به تیمی که در رده هفدهم قرار دارد و جنگ سختی برای بقا دارد، به رده دهم سقوط کرده. توجه به این مسأله فقط مخصوص آمریکایی ها نبود و ستاره پاری سن ژرمن، امباپه هم با توییت کردن هشتگ عدالت برای جورج صدای خودش را به گوش همه رساند.